

2019.027

Archeologienota Oud-Turnhout Neerstraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

26-3-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Oud-Turnhout Neerstraat (provincie Antwerpen), waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat en de totale oppervlakte van de betrokken kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, met een totale oppervlakte van ca. 18 671,50m², bevindt zich ter hoogte van de Neerstraat 59-69. Het plangebied bevindt zich ten zuidoosten van de huidige dorpskern van Oud-Turnhout. In het westelijke deel van het projectgebied bevinden zich langs de Neerstraat drie woningen (huisnummers 59, 61 en 69). Bij deze woningen bevinden zich enkele kleine of grotere bijgebouwen en loodsen, waaronder het L-vormige gebouw dat op het kadaster is aangegeven met de huisnummer 61_1. Langsheen perceel 307A2 werd in het zuiden een verharding naar dit gebouw aangebracht. Ook het perceel waarop huisnummer 69 zich bevindt, werd volledig verhard en is in gebruik als oprijlaan en parking voor zwaar verkeer. De drie woningen zijn voorzien van een voortuin. Het noordoostelijke gedeelte van het terrein dat toegankelijk is vanop de Steenweg op Mol kent een gelijkaardige bestemming en is verhard. De oppervlakte van de bebouwde zone (woningen, bijgebouwen en verhardingen) bedraagt ca. 6962m² (37,3% van het plangebied). Verder is er centraal binnen het plangebied een beboste zone aanwezig. Het overige deel van het plangebied wordt ingenomen door tuinen of is braakliggend. Deze zone zonder bebouwing is ca. 11 710m² (62,7% van het plangebied) groot.

Op basis van de 18de en 19de-eeuwse cartografische bronnen kan gesteld worden dat er op dat moment geen bewoning aanwezig was binnen de grenzen van het plangebied. Het terrein is tijdens deze periode in gebruik als landbouwgebied. Zoals zichtbaar op de topografische kaart van 1928 en de luchtfoto's vanaf 1971, komt bebouwing binnen het plangebied pas tot stand in de 20ste eeuw. Voor de periode voor de 18de eeuw zijn geen bronnen beschikbaar waardoor de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet kan gestaafd worden. Het terrein heeft enkele bijzondere landschappelijke kenmerken: het is gelegen op de westelijke uitloper van een zuidwest-noordoost georiënteerde rug (het noordelijke deel van het terrein bevindt zich bovendien op een microrug op deze grotere rug) en 'torent' uit boven de lager gelegen gronden ten noorden, westen en zuiden. Zo'n 650m ten noorden stroomt de Aa, de vallei ervan heeft zich ingesneden tussen de rug waarop het plangebied is gelegen en de Kempische cuesta ten noorden van de Aa. Volgens de bodemkaart is er op het plangebied een plaggenbodem aanwezig, waaronder zich mogelijk een podzol kan bevinden. Er vonden in de ruime omgeving al een aantal archeologische onderzoeken plaats, die sites opleverden uit diverse archeologische periodes. Steentijdvondsten zijn gekend in de vallei van de Aa. Uit het neolithicum is een grafkuil gekend, ook uit de metaaltijden en Romeinse periode zijn grafcontexten gekend. Bewoningssporen uit de metaaltijden en de vroege en volle middeleeuwen zijn ook al meermaals geattesteerd. Afgaande op de gunstige landschappelijke ligging en de vele gekende archeologische sites in de omgeving kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting toegekend worden, zowel voor wat betreft steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op heden

werden de steentijdsites voornamelijk aangetroffen langs de Aa, maar er kan vermoed worden dat ook de strategische hoogtes langs de vallei aantrekkelijk waren voor menselijke aanwezigheid tijdens de steentijden. Bovendien kan de plaggenbodem – die kan teruggaan tot de late middeleeuwen – beschermend gewerkt hebben voor onderliggende archeologische lagen. Momenteel is het terrein voornamelijk langs de straatzijde bebouwd; deze bebouwing zal enige vorm van bodemverstoring met zich hebben meegebracht, maar door de aanwezigheid van een dikke plaggenbodem blijft deze verstoring waarschijnlijk eerder beperkt.

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk om het terrein bouwrijp te maken. Hierbij worden de bestaande gebouwen gesloopt tot op maaiveldniveau, worden de verhardingen opgebroken en worden de aanwezige bomen, die niet behouden blijven volgens de ontwerpplannen, geroid tot op maaiveldniveau. Het tweede luik bestaat uit de bouw van 6 centrale appartementsblokken, 1 handelspand langs de Steenweg op Mol en 6 woningen met voor- en achtertuin en 19 sociale woningen met gemeenschappelijke tuin aan de zijde van de Neerstraat. Binnen het plangebied zullen 3 nieuwe wegenissen worden aangelegd. Ze kennen een noordoost-zuidwest oriëntatie en zorgen voor de toegankelijkheid van het woongebied vanop de Neerstraat, via twee nieuwe wegenissen, en vanop de Steenweg op Mol, via één nieuwe wegenis. Tussen de appartementsblokken wordt een wandelpad voorzien. Verder worden ter hoogte van de woningen privétuinen gepland, terwijl tussen de appartementen en de sociale woningen publieke groenzones zullen worden aangelegd. Onder de 6 appartementsgebouwen en onder het complex van sociale woningen zullen twee afzonderlijke ondergrondse parkeergarages met fietsenberging worden aangelegd, die zich eveneens uitstrekken over een deel van de groenzones rondom de betreffende gebouwen. De oppervlakte van het terrein dat tot op ca. 2,5 à 3m diepte zal worden verstoord bedraagt ca. 6538m² onder de appartementsgebouwen en ca. 1400m² onder de sociale woningen. In totaal wordt hierdoor ca. 43% van de totale oppervlakte van het plangebied tot op grote diepte verstoord. Voor de andere werken (funderingen, wegenis, groenzones, nutsleidingen) moet rekening gehouden worden met een verstoringsdiepte van ca. 0,5 tot 1m onder maaiveld, te situeren verspreid over het volledige plangebied. De geplande werken kunnen dus op het ganse terrein een nefaste impact hebben op het bodemarchief. Ook indien sommige bodemingrepen plaatselijk niet dieper dan de plaggenbodem reiken, moet uitgegaan worden van een totale verstoring van het terrein omdat de archeologische context van het plangebied verloren zal gaan door de werken.

Er kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting toegekend worden, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De kans dat er een archeologische site aanwezig is, is niet onbestaande. Het kan daarbij zowel gaan om een steentijd artefactensite, als om een site met grondsporen. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de menselijke aanwezigheid in deze regio ten zuiden de dorpskern van Oud-Turnhout. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, na de bovengrondse sloop van de huidige bebouwing en het rooien van de bomen.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

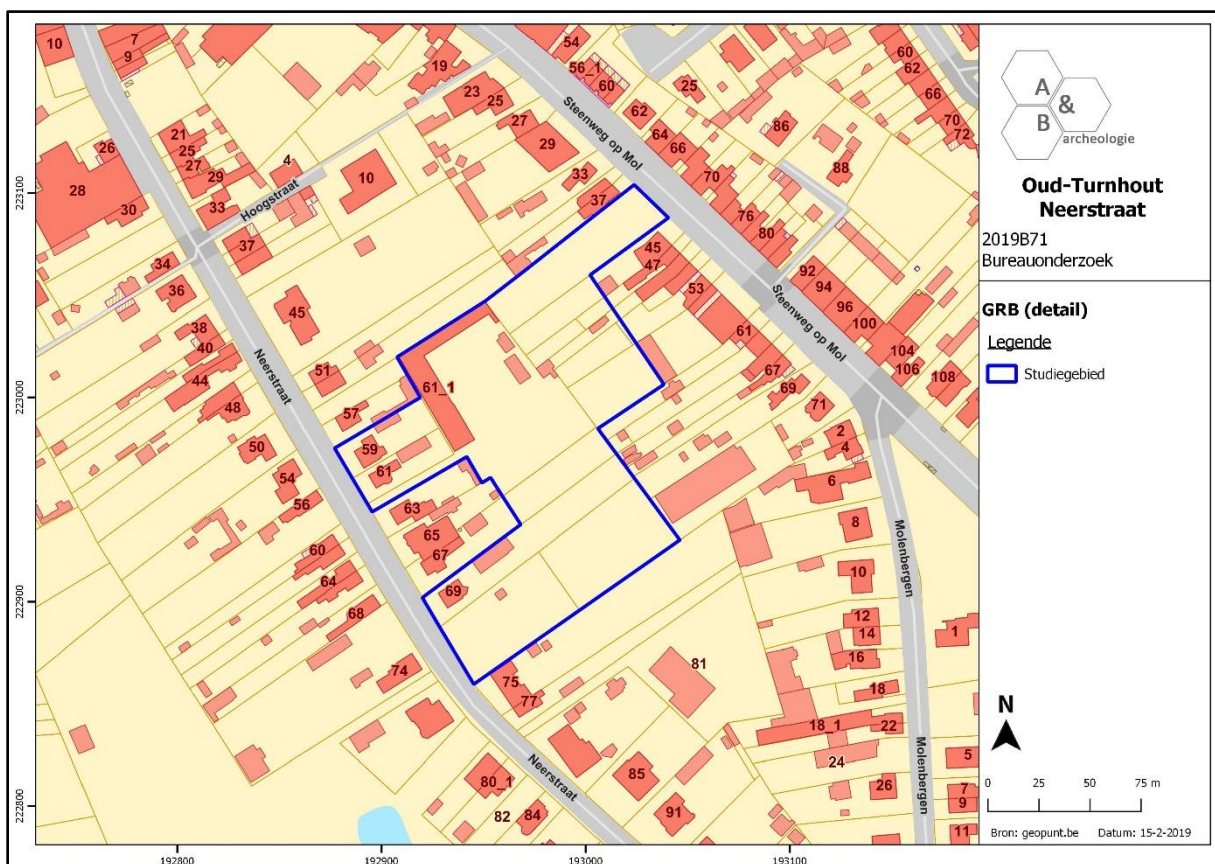
Locatiegegevens: provincie Antwerpen, Oud-Turnhout, Neerstraat

Oppervlakte plangebied: ca. 18 671,50m²

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 192877,05 en Y: 222859,66; X: 193046,17 en Y: 223104,14

Kadastergegevens: Oud-Turnhout, afdeling 2, sectie F, percelen 303D, 303E, 304G, 304K, 307A2, 307W, 307Z, 312A, 313A2 (partim), 313B2 (partim), 313D2 (partim), 314C3, 314S2 (partim), 314Z2 (partim)

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Uitsnede uit het kadasterplan met aanduiding van het projectgebied (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen dat een mogelijke steentijdsite in situ bewaard kan zijn?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?

- Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen;

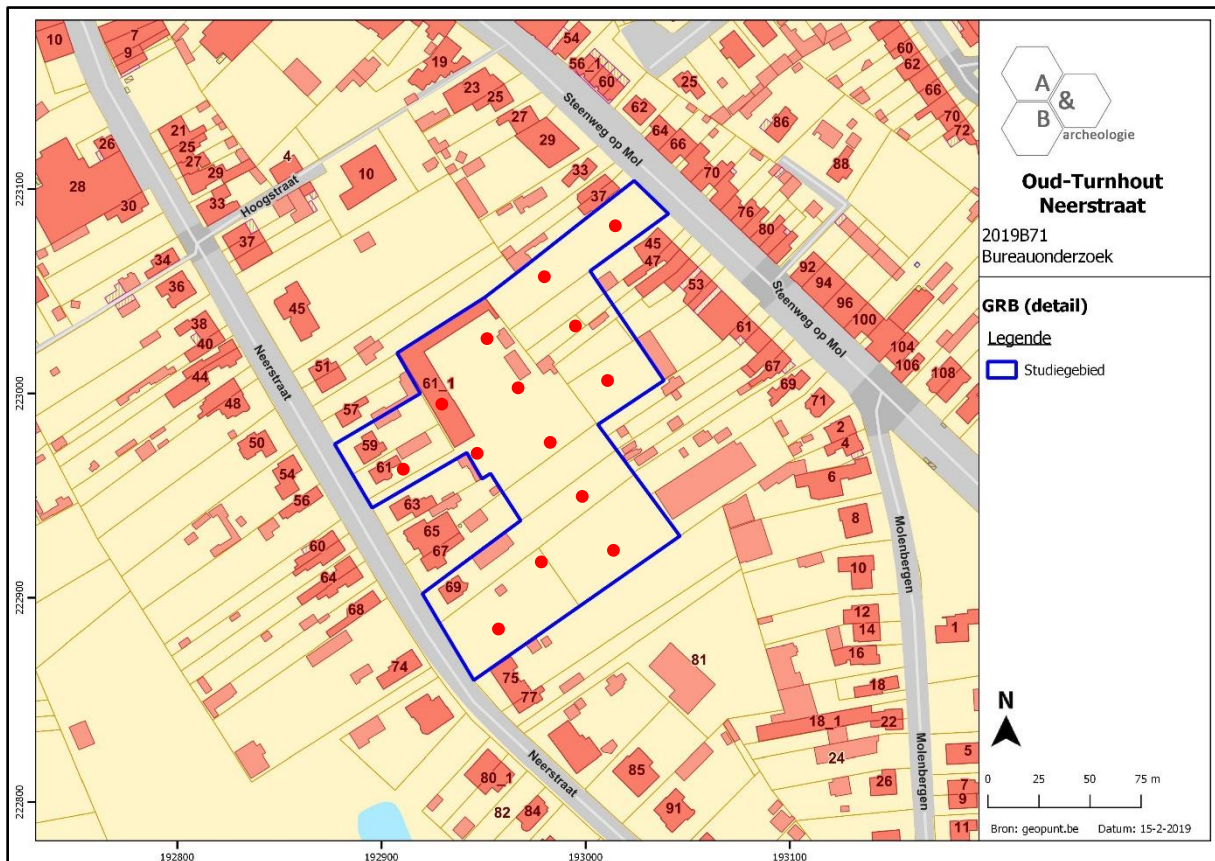
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Voorafgaand de start van het verder vooronderzoek moeten de gebouwen, verhardingen en begroeiing worden verwijderd. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat bijvoorbeeld de funderingen van de woningen blijven zitten in de grond. Bij de opbraak van de verhardingen wordt de verharde bovenlaag verwijderd, eventuele onderliggende losse funderingslagen worden niet verwijderd. De stronken van de bomen worden niet verwijderd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De funderingen en stronken kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het volledige plangebied worden in totaal 14 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van

het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het waarderend booronderzoek goede en *in situ* bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdoopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel *in situ* behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang en de inplanting van de proefputten. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 3.0.

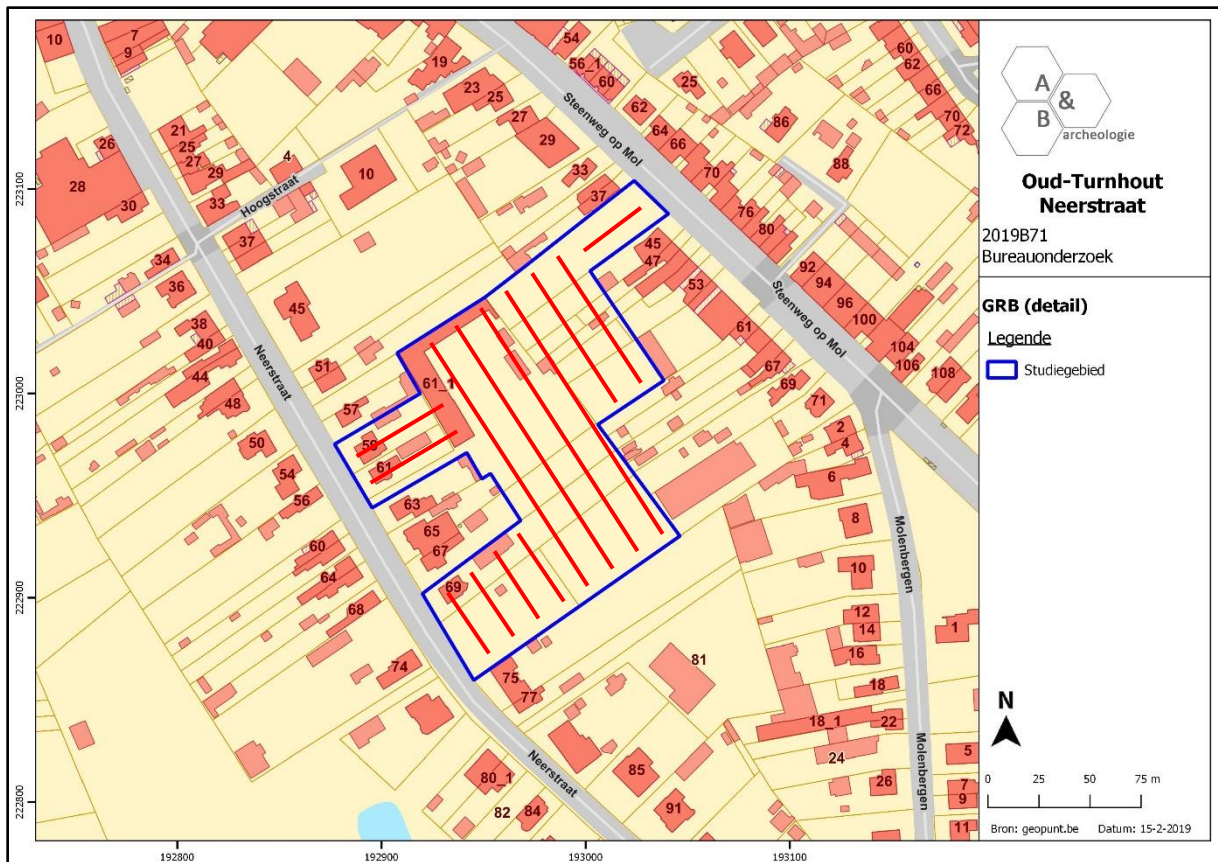
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen deze deelzone, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed. De sleuven zijn hoofdzakelijk noordwest-zuidoost georiënteerd, dwars op de topografie van het terrein. In de noordoostelijke en noordwestelijke hoek worden enkele sleuven met een aangepaste oriëntatie aangelegd, afgestemd op de specifieke vorm van het plangebied. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Het totale terrein is ca. 18 672m² groot en wordt volledig geselecteerd voor verder onderzoek. Hiervan dient 10% oftewel 1867m² onderzocht te worden door middel van proefsleuven. Aanvullend hierbij moet nog voor 2,5% oftewel 467m² aan kijkvensters, dwars- of volgsleuven aangelegd te worden. In totaal wordt zo 12,5% oftewel 2334m² onderzocht.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem

minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Projectie van de sleuven op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.